

in pravičnega narodnega zastopa, ter potem potu narediti oni blagonosni mir med narodi, ki edini stvarja znotraj srečno, na zunaj mogočno Avstrijo.“

Bog ohrani, Bog blagoslovi Vaše Veličanstvo!

Dr. J. Bleiweis. Dr. J. Vošnjak. Dr. V. Zarnik. L. Svetec. Karl Klun. V. Pfeifer. Grof Barbo. O. Detelja. F. Potočnik. A. Navratil. Pakiž. Lavrenčič. Dr. Poklukar L. Robič. A. Kobler.

Naši dopisi.

V Gorici 7. okt. — Kaj lepo svečanost smo imeli včeraj, ki jo je tudi krasno vreme, kakoršnega nismo še skoraj imeli letos, poveljevalo. Naš prevz. kneznadškof so posvetili škofa Porečkega, prečastitega gosp. dr. Ivana Glavina-o. Sv. opravilo se je pričelo ob 9. uri dop. in končalo po 11^{1/2}. Nazoči so bili še trije drugi škofi, Tržaški in Ljubljanski, kot glavna assistenta, in (lat.) nadškof Carigrajski (in partibus), prijatelj novoposvečencu, kateri se je z njim seznanil v zavodu pri sv. Avgustinu na Dunaji pred 24 leti. Posvečevanje se je vršilo natančno in gladko po Rimskem pontifikalu. Razen prisege pred mašo je bilo najpomembnejše in ginljivše maziljenje glave in rok in pa dotično petje, poprej še polaga rok vseh štirih škofov, potem izročba pastirske palice, poljubovanje med novoposvečencem in unimi škofi; pozneje skupno obhajilo, ko sta se namreč posvečevavec in posvečenec z isto sv. hostijo in z istim kelihom obhajala; slednjič vmeščevanje (intronizacija) in slovesni škofovski blagoslov. Mons. Glavina-vo obnašanje je jako dostojno častljivo — res škofovsko. Posebno poveljevala pa je vso nenavadno slavnost veličanstvena podoba velečastitljivega sivčka-konsekratorja, našega prevz. kneza, ki so vse dolgo opravilo z mladeniško krepostjo in ročnostjo opravljali. In to je tretji tak obred, ki so ga včeraj opravili. Pred 20 leti (2. maja 1858.) so posvetili v Gorici sedanjega Tržaškega škofa, mons. Jurja Dobrila-o, leta 1875. pa (5. sept.) Ljubljanskega knezoškofa dr. Iv. Kr. Pogačarja v Ljubljani. Malo kedaj se menda primeri, da bi imel škof posvečevavec tri svojih posvečencev krog sebe. — Naši Goričani so radi gledali tudi Carigrajskega nadškofa, mons. Grasselli a, ki nosi sivo brado in posebno pepelnato obleko. Mož je prav bistroumen, učen in olikan; govori, razen italijanskega in latinskega tudi prav dobro nemški, turški in še druge jezike. Bil je že tudi v Ameriki (kot glavni komisar svojega Minoritovskega reda). Mašnik je od leta 1849., v škofa posvečen l. 1874., nadškof postal decembra tistega leta. Od sultana je dobil letos (m. marcija) red Medžidje, Rojen je leta 1827. v Dolo-u (v škofiji Padovanski). — Izmed odlične gospôde v cerkvi pričujoče naj imenujem g. namestnika Primorskega eksc. barona Pino-a; 4 kanonike Isterske: kapitularni vikarja, mons. Silič-a in mons. Cleva o iz Poreča, in 2 kanonika Puljske cerkve; dalje 2 zastopnika Porečkega mesta; gosp. vit. Alber-ja, morskega gubernija predsednika iz Trsta i. dr. Izmed naših domačih velikašev so bili v cerkvi in pozneje pri obedu c. k. dvorni svetovavec baron Fr. Rechbach, deželni glavar vitez Pajer, dvorni svetovavec (deželni glavarja namestnik) g. Andr. Winkler; župan dr. Deperis; državni in deželni poslanec g. Fr. grof Coronini in drugi. — Ob 2. uri je bil slavnostni obed pri našem kn. nadškofu; udeležilo se ga je 33 oseb. Napitnice so se vrstile tako-le: Nj. eksc. g. konsekrator so napili papežu (po ital.); novi škof dr. Glavina cesarju (po nemški); nadškof Graselli svojemu prijatlu mons. Glavina-i (v dolgem klasičnem latinskem go-

voru); g. namestnik baron Pino našem nadškofu (po nemški); naš nadškof zmagonosni Bosenski armadi in nje zastopniku felgcajgm. grofu Iv. Coronini-u (nemški), g. škof Glavina g. namestniku baronu Pino-tu (nemški); naš nadškof drugim škofom assistentom (nemški); dr. Deperis škofijama Porečko-Puljski (po ital.) — Deželni zbor je bil z 10. sejo sklenjen v soboto večer. Pobirke njegovih letošnjih obravnav in sklepov bodem podajal prihodnjič. *)

Iz doljnega Zemon na Notranjskem. — Mnogo gostov je letos našo okolico obiskalo; med njimi imenujem posebno prečastitega gosp. prof. Marna iz Ljubljane in pa prof. A. Müllner-ja iz Maribora, neutrudljivega preiskovalca starin, ki je narisal več podob, med drugimi tudi naše „gradišče“, na katerem se je mnogo Rimskih starin prejšnja leta izkopal. Letos je neki kmetič izkopal izpod neke velike skale kos prstene posodice, lepo črno-rudeče pobarvane. Vlani sem mu jaz izročil mnogo starinskih ostankov, prejšnja leta pa sem enacih ostankov poslal slavnemu Kukuljeviču v Zagreb. — V nedeljo 15. dne u. m. je bil tu v Trnovem shod čebelarjev, žalibog, slabo obiskan, kajti sešlo se jih je le 14. Vzrok temu je bil posebno ta, da shod ni bil dovolj razglašen. Nekoliko orodja in panjev se je razdelilo med deležnike. Vodja Slapenske sadje- in vinorejske šole je poslal mojemu sestrancu navod o ravnaji sadnega mošta, ki roma zdaj iz rok v roke in za katerega smo gosp. Dolencu jako hvaležni. Jablana je zadela letos pri nas neka plesnoba, enaka grozdni, to je, grintova so. Škrljov.

Iz Lahovič pri Cerkljah 8. sept. M. B. (Po naključbi zakasnjeno.) Naj se zopet oglašim v predragih nam „Novicah“ in kaj malega poročam iz naše vasi, iz katere le redkokrat kak glas doide časnikom, za katere se, žalibog, le vse premalo brigajo naši rojaki, čeravno bi vsaj vsaka vasica morala imeti vsaj po par „Novic“, ki še posebno tudi za poduk kmetijskih gospodarjev skrbijo. Na poduku pa stoji svet in njega napredek. — Z letino smo zadovoljni. Rž, pšenica, ječmen, fižol, in še posebno oves se je letos pri nas prav fino obnesel, dobre naše konjiče bomo mogli dobro rediti. Pšenici cena je pri nas mernik po 2 gold. 35 kr., rži 1 gold. 90 kr., ječmenu 2 gold., ovsu po 75 kr., tudi proso se je dobro obneslo; Bog daj, da bi tudi ajde, zelja in repe bilo obilo. Turšica je bogato obrodila, lan tudi se je dobro obnesel, kjer ni polegel ali kjer ga ni veter zmedel, zato se terice hvalijo z njim. Sadja je obilno dozorelo. Čebele so tudi mnogo lepega medu nabrale, ker so imele dosti izvrstne paše; funt medu je pri nas po 25 kr., češpelj pa dobiš pol zastonj pol za denar. — Še nekaj naj omenim. Danes je Mali Šmarn. Jutro je lepo jasno in dan vesel. Že včeraj popoldan so začeli možnarji pokati in čuje se zvonov lepo pritrkovanje, ljudi vrè v cerkev od vseh strani, ki so bili lepo pogosteni po dobrovoljnih naših krčmarjih, ki še z bobom postrežejo odhajajoče goste. Stara navada je namreč ob žegnanji, da ob eni uri začno pritrkavati, potem se sliši vriskanje in petje; pastirji koj ženejo svojo živinico na pašnike. Ker je pastir, ki jo prvi prižene, najbolj čislán, zato se skušajo in čujejo več ur, da ne bi zamudili pašnika pred 3. uro zjutraj, onemu, kateri zadnji žene živino, pravijo: „pominek pogodal“, kateri pa prvi, „šiso predrl“. — Tudi pri nas so nekatere hiše zelo žalostne, katerih gospodarje so v Bosno poklicani. Bog dodeli kmalu mir in reši brate naše silovitega Turškega jarma!

Iz Kroke 8. oktobra. (Čitalnica naša) 13. dne o prejemu nove društvu darovane zastave napravi veselico

*) Prosimo.

z sledečim programom: Popoldne ob 4 uri: sprejem zastave, katera se po tem z godbo spremljena nese skozi trg v čitalnico. Ob 7. uri zvečer je zabava s petjem, tombolo in plesom. Vstopnina za ude prosta, za neude 10 krajc. — K obilnej udeležbi vljudno vabi ude in neude odbor.

Z Vrhnike 6. okt. 4. dne t. m. smo na pokopališče spremili truplo gospodarja Ivana Rebiča, podomače Mrjančnika, posestnika in krčmarja iz Vira pri Vrhniki. Ranjki je bil vrl narodnjak, ki bode ostal pri tukajšnjih rodoljubih vedno v živem prijaznem spominu. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Ljubljane. Deželni zbor se bliža svojemu koncu, čeravno do danes ni še gotovo, da ima prestati 14. dne t. m. zaradi tega, ker se neki ima državni zbor že začeti 18. dne t. m. Al tudi to je le pripovedka in to temveč, ker se zdaj, ko je presvitli cesar definitivno dal obojnemu ministerstvu slovó, ministri Dunajski in Ogerski pripravljajo morebiti bolj na svoj odhod, kakor na sklic državnih zborov. Pretekli teden je zopet zeló vršelo v naši zbornici. Volitev g. Martina Hotschewerja za poslanca je spravila take grozne reči na dan, da se je vsak čudil, kako da je še ne potrjeni mož zoper parlamentarno navado mogel obsediti na svoji klopi v zbornici in tako debele požirati, ki je vendar sicer v državnem pa tudi deželnem zboru bolj „urlauber“ kakor zastopnik svojih volilcev. — Slovesen je bil moment, ko so narodni poslanci 5. dne t. m. zbornici izročili addresso do Njegovega veličanstva in je bilo to pismo, dostojno pa odkritosrčno in tehtno zloženo, v slovenskem in nemškem jeziku brano. Bralci naši najdejo to važno pismo na drugem mestu; danes zaradi pomanjkanja prostora le na kratko to povemo, da dr. Jan. Bleiweis je v seji 7. dne t. m. utemljeval addresso, to je bolj na drobno razložil vzroke, zakaj so narodni poslanci prisiljeni obrniti se do cesarja samega. Besede govornika so na več mestih hudo razburile gospode nemškutarje na desni strani in zbora predsednik ga je naposled ostro okregal, da se je drznil, zbor imenovati nepostaven. Mar je s takimi sredstvi skrpana večina kaj družega? Se ve da se je zgodilo, kar se je naprej videlo, da, kakor na Českem in Moravskem, tako tudi v Ljubljani imajo protivniki Slovanov toliki strah pred njihovimi pritožbami, da adres ne pustijo cesarju v roke dati. Tako tudi addressa Kranjskega zbora ne gre pred prestol Njegovega veličanstva, svet pa jo izvé in menda tudi cesarju ne bode skrita ostala, ki gotovo, hočejo vedeti, kaj se godí v zborih njihovih dežel. Poslanci naši z dobro vestjo lahko rečejo: „Diximus et salvavimus animam nostram“.

— (Javna tombola) v nedeljo je toliko donesla milodarnemu namenu, da čez stroške neki ostane čistega dohodka nad 1000 gold. Prodano je bilo vseh 10.000 tablic po 20 kr., pa bi jih bili še več prodali, ko bi jih bili imeli.

— Magistratni ekonom gosp. Podkrajšek je v pripoznanje večletnega delovanja v bivši močvirski komisiji prejel zlati zaslužni križ s krono, katerega mu je mestni župan 4. dne t. m. slovesno izročil.

— Naš častiti rojak gosp. J. Lapajne, ki je zdaj bil nadučitelj pri Ljutomerski ljudski šoli na Štajarskem, je imenovan za vodjo meščanske šole v Krškem. „Slov. Gosp.“ obžaluje zgubo tako vrlega slovenskega učitelja, mi pa se radujemo, da mu je vodstvo izročeno v Krški meščanski šoli, ki je na Kranjskem prva poskušnja takih šol, o katerih še prav ne vemo, čemu da so.

— 450 Turkov videti, ki so jih pretekli teden po železnici peljali v Linc, vrelo je oni večer 4500 Ljub-

ljanskih kristijanov na kolodvor. Čemu prevaževajo peščico vjetih Turčinov — če tudi vojakov — po Avstriji, nam ni jasno. Bodo mar ti vjetniki za priče, da je Turški sultan vojskoval se z Avstrijo? Družega vzroka ne vemo, zakaj še Turke redimo na naše stroške.

— Kakor slišimo, sta gospoda Schmid in Gecelj, prvaka bivšega slovenskega gledališča, v vrsto tukajšnjega nemškega gledališča te dni odstopila. Dramatično društvo namerava neki letos le z dobrovoljno pomočjo nekaterih narodnjakov in narodnjakinj slovenske predstave dajati v gledališči. Da bi podvzetnik nemškega gledališča imel nekatere igralce in igralke kakega slovanskega jezika zmožne, lahko bi dajal poleg nemških predstav tudi slovenske — gotovo tudi sebi na korist.

— Dražba 10 lepih plemenskih juncev Muriškega plemena, ki jih je iz državne podpore, katero je družba kmetijska letos prejela, naš izvedeni in za napredek domače živinoreje vneti odbornik gosp. J. F. Seunig nakupil na gornjem Štajarskem, je bila danes vrv živahna. To je pač znamenje, da dežela naša potrebuje za zboljšanje domače govodoreje dobrega materijala. Med prodanimi junci so šli 3 v Poljanske kraje (Loškega okraja), 1 v Kolovec (Gerlachstein), 1 v Hrastje (Feistenberg) na Dolensko, 1 v Torjane, 1 v Ribnico, 3 pa so ostali v Ljubljani in v okolici Hjubljanski. Skupilo se je za-nje 952 gold. Vladni svetnik pl. Fladung je bil pričujoč pri razprodaji, ki se je vršila pod pozorstvom predsednika družbe kmetijske barona Wurzbacha.

— Gosp. Em. Tomšič, živinozdravski pomočnik v Trebnem, nekdanji učenec naše podkovske in živinozdravske šole, je muzeju te šole prav lep skelet volčje glave poslal, za kar se mu vodstvo očitno zahvaluje. Lepo bi bilo, da bi tudi drugi učenci naše šole gosp. Tomšiča posnemali in tako marsikako zanimivo reč našemu muzeju poslali.

Vodstvo živinozdravske šole v Ljubljani.

— Ravnokar slišimo, da nameravajo nekatere občine deželnemu zboru Kranjskemu poslati pismo, v katerem pritrjujejo adresi narodnih poslancev.

— (6. izkaz milodarov dežel. odboru poslanih za zapuščene rodovine v vojaščino poklicanih rezervistov.) Znesek milodarov po 5. izkazu je bil 6508 gold. 6 kr. — Dalje so poslali: c. k. okrajno glavarstvo v Kočevji od županstva v Loškem potoku nabrani znesek 6 gold. 81 kr., gosp. Malič Andrej v Ljubljani 25 gold., c. k. deželno predsedstvo v Ljubljani od c. kr. ministerstva za deželno brambo od Dunajskega patriotskega društva prejetih za Kranjsko deželo odmerjenih 200 gold., c. k. okrajno glavarstvo v Novomestu pošlje znesek 362 gld. 30 kr., katerega so zložili: a) c. k. uradi in javni zavodi, stolna duhovščina in gimnazijski učitelji v Novomestu, potem c. k. okrajna sodnija in davkarija in posestnica J. Vehovec v Žužemberku, in c. kr. davkarija v Trebnem, potem duhovščina več župnij in doneski nekaterih občinskih županstev v političnem okraji Novomeškem, skupaj 146 gld. 10 kr.; b) zbirka okrajnega zdravnika dr. Vašiča pri omizji v Trebnem na rojstni dan cesarjev 20 gold. 20 kr.; c) zbirka županstva v Novomestu 52 gold. 40 kr., d) dohodek glasbene zabave društva uniformiranih Novomeščanov v gostilni Roze Brunerjeve 36 gold. 70 kr., e) zbirka županstva Št. Mihael-Stopiškega 10 gold. 40 kr., f) zbirka pri okrajnem zborovanji učiteljev v Novomestu dne 26. avgusta 8 gold. 60 kr., baron Franc Wampolt, grajščak v Hmelniku 25 gold., h) donesek fužine kneza Auersperga v Dvoru 15 gold., i) uradniki fužinski v Dvoru 16 gold., k) delavci fužinski v Dvoru 23 gold. 80 kr., zbirka občinskega svetovalca Franca Pehani-a pri ve-

černi veselici v Žužemberku 8 gold. 10 kr., župni urad v Vrhu po c. k. okrajnem glavarstvu Logaškem zbirko 2 gold., gosp. dr. Jan. Bleiweis, predsednik narodne čitalnice v Ljubljani, izroči dohodek združene čitalnične in Sokolove besede dne 28. julija t. l. 510 gold. — Razen mnogih in nekaterih dragocenih daril, katera so se nabrala za loterijo omenjene besede, so čitalnici v ta namen naslednji imenovani daritelji in dariteljice izročili sledeče zneske, namreč: gospodična Arce 1 gld., gosp. R. Andretto 2 gold., gosp. J. Črne 2 gold., gospá Dimnik 2 gold., gospodična Heidrich 1 gold., gosp. Franc Hren 15 gld., gospá Kagnus 1 gld., gosp. Lukman 1 gold., gosp. Grdina 1 gld., gospá Kosak 3 gld., gospoda dr. Mošé in dr. Papež 20 gold., gospá Julija Materna 10 gold., gospá T. Macak 2 gold., gosp. J. Oblak 2 gold., gosp. Novak 1 gold., gospá Ovijač 5 gold., gosp. Porenta 1 gold., gosp. Ant. Perme 5 gld., gospodična Pregl 3 gold., gosp. Fr. Ks. Souvan star. 5 gold., gospodična Smrekar 2 gold., gosp. V. Smole 20 gold., gosp. Šulc 1 gold., gosp. Josip Strzelba 10 gold., gosp. Jakob Škrbinec 2 gold., gospá Šupevec 5 gold., gosp. Valentinčič 1 gold., gosp. J. Terček 2 gold., gosp. Jos. Sevnig 5 gold., gospodje duhovni Cecilijnega društva pri shodu dne 25. julija zbirko 14 gld., gosp. prof. dr. J. Bleiweis 20 gl., — c. k. okrajno glavarstvo v Postojni nabranih 194 gold. 30 gold., katere so darovali: gosp. Orešek, kupec v Postojni 5 gold., gosp. dr. Sterbenec, župnik v Hrenovicah 10 gld., župnija Hrenoviška 20 gold., občina Hrenoviška 20 gold., občina Ilirska Bistrica 92 gold. 55 kr., občina Jablanica 12 gold. 30 kr., občina Prem 2 gold., občina Št. Vid pri Vipavi 8 gold. 30 kr., občina Planina pri Vipavi 7 gold. 65 kr., občina Slap pri Vipavi 3 gold. 50 kr., občina Budanje 4 gold. 80 kr., občina Goče 4 gold. 20 kr., občina Vrabče 3 gold., občina Knežak 1 gold., čisti dohodek ljudske pevske družbe Rocrée pri „Soiree amusant“ v gostilni pri „Belem konjiču“ 10 gold., grof Jožef Auersperg 50 gold., zbirka občine Vipavske 8 gold., zbirka občine Smerje 5 gold. 10 kr., narodna čitalnica Metliška čisti dohodek besede dne 8. septembra 50 gold., župni urad pri sv. Martinu v Tuhinji 4 gold., gosp. Anton Trepal, župnik v Selu pri Šumperku zbirko 3 gold. 20 kr., gosp. Andrej Pavlič, župnik v Radečah pri Zidanem mostu 10 gold. 40 kr., gosp. Anton vitez Gariboldi 5 gold., gosp. dr. Adolf Schaffer 5 gold., c. kr. deželno predsedstvo od svote 50 gold., katero je daroval gosp. dr. Julij Wurzbach-Tannenberg polovico v znesku 25 gold., gospodje Avg. Tschinkelnovi sinovi 50 gold., župni urad v Ratečah pri Kranjski gori zbirko 2 gold., c. k. okr. glavarstvo v Novem mestu od župnega urada v Doberničah 7 gld. 33 kr., od župnega urada v Žužemberku 8 gld. 33 kr., od gosp. Janeza Engelthalerja, posestnika v Sreberničah 5 gold., od gosp. Antona viteza Langerja, grajščaka v Zalogu 10 gold., gosp. dr. Bock v Koščicah na Ogerskem 5 gold., udje tiskarskega društva v Ljubljani v gostilni „pri kroni“ nabranih 5 gold., gospá Marija Pompe 10 gold., gospodje uradniki c. k. deželne vlade, stavbenega in računskega oddelka v Ljubljani 98 gold. 50 kr. — Skupni znesek 8185 gold.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Vladni časnik „Wien. Zeit.“ je razglasil lastnoročno pismo cesarjevo od 7. dne t. m., po katerem je Njegovo Veličanstvo sprejelo ponovljeno odpoved Dunajskega ministerstva, in ministrom ukazuje, da tako dolgo še opravljajo službo, da bodo imenovani drugi ministri. — Presvitli cesar

kličé zdaj pred se može različnih strank, da sliši njihove misli o premembi ministerstva. Adrese deželnih zborov v Pragi, Brni in Ljubljani, katere Njegovemu Veličanstvu prošnje razodevajo, naj bi na vladno krmilo prišli drugi in taki možje, ki bi vresničili cesarjev že pred več leti izrečeni ukaz: „naredite mi mir med mojimi narodi“, po takem tedaj niso — kakor je uni dan rekel Ljubljanski butelj „Tagblatt“ — vržene v „Papierkorb“, čeravno so jim Slovanom protivni poslanci zastavili pot do prestola cesarjevega.

— Kakor pa je presvitli cesar 7. dne t. m. sprejeti blagovolil od p o v e d Dunajskega ministersta, tako je sprejel 3. dne t. m. tudi odpoved Ogerskega z istim dostavkom, da ostanejo tako dolgo, da so izvoljeni novi ministri. — Tudi tú sklicuje zdaj Njegovo Veličanstvo može različnih strank, da sliši njihova mnenja o novih ministrih. — Povsod bo težko najti mož, ki bi moč čutili, zdaj vzeti v roke vladno krmilo ko je državni voz tako silno zavožen in je položaj v nanjih razmer tako resnoben.

Iz Prage. — Načrt adrese, ki jo je dr. Rieger s svojimi družniki predložil zbornici, je deželni zbor enoglasno izročil posebnemu odseku v pretres in poročanje. Na prvi pogled že se je ta „enoglasni“ sklep lahko smatral za prazno komedijo, kajti v zboru, kjer sedi najbolj zagrizeni sovražnik Slovanov dr. Herbst, pač ni misliti, da bi nemčurji roko podali k spravi med Nemci in Slovani, katere potrebo je dr. Rieger tako tehtno pa tudi pohlevno povdarjal v svojem govoru. 5. dne t. m. so Čehoslovani že doživeli britko osodo svoje adrese — protivna večina dotičnega odseka je sklenila zboru predlagati, naj se adresa zavrže.

Angleško. — Vojska z emirom Afghanistanskim, Šir Ahem, je neki gotova. Prav za prav je to le priprava vojske Angležev z Rusijo. Anglija in Rusija špekulirata na Afghanistan, Anglija pa je Rusijo prehitela. Na planjavah te dežele se bode odločilo: ali bo Azija Ruska ali Angleška. Pred nekimi 40 leti so bili Angleži tukaj strašno tepeni.

Iz Budapešta. — Naj bralcem podamo mal obrazec tabora 29. dne u. m., ki ga je osnovala z vsemi mogočimi sredstvi najskrajnejša levica državnega zbora in v katerem se je zbralo do 15000 osob. — Na dvorišči mestnega strelišča je bil napravljen oder, na katerem se je prvi pokazal Helfy s svojim štabom „najskrajnejše levice.“ Ker je nek ud predlagal, naj bode Helfy predsednik, sprejeli so predlog navzočniki z „eljen“-klici. Potem je razložil predsednik Helfy namén zborovanja, kateri ni bil nobeden drug, nego da izreče Ogerski narod gledé okupacije svoj protest. „Ogerska“ — pravi govornik — „ni nikoli mogla ravnati kakor bi hotela, ne za časa, ko so se vojevale vojske za osvoboditev Poljakov, niti pozneje ob vojski z Italijo, in ker imamo po konstituciji občno brambeno dolžnost, se ni oziralo na „eljen a Török,“ kateri je lani odmeval po vseh Ogerskih okrajinah, in navzlic vsemu temu je Ogersko orožje danes krvavo Turške krvi.“ Govornik priznava, da so volitve pokazale veliko vladno večino, zatorej tudi pritrdilo vladne večine, al med avgustom in septembrom reži strašen propad, kajti vsak dan stane kri stotinam, ali celo tisočem, zatorej nimamo slušati niti onih, kateri hoté slišati še le naš glas takrat, kedar postavno deželno zastopstvo zboruje. Turčija, dà, vsa Evropa bi se s studom obrnila od nas in naše bojzaljivosti. — Eötvös prosi potem dovoljenja, da se sme pred narodnim zborom odkriti. (Dovolijo mu in čujó sè „eljen“-klici.) On se je bal, da bode Ogerski narod malomaren nasproti okupaciji. A na tem svetem kraji, pod pustim božjim nebom mu priča 20.000 državljanov ravno o nasprotji. Pet tisoč Ogerskih mrličev pokriva Bosensko deželo. (Klici;